

til Gode før efter 5 Mars Forløb. Der er desuden ikke nogen Afgift; der i en saa lang Række af Aar har hvilet paa et saa daarligt Grundlag som Bygningsafgiften. Denne Afgift blev vedtagen ved Forordningen af 1ste Oktober 1802 sammen med Hartkornsbeskatningen og nogle andre Afgifter. Denne Forordning udkom vistnok mest som et Veilighedsarbejde, som et Arbejde, der var blevet nødvendigt, fordi man paa Grund af de uhyggelige Lider, som den Gang vare indtraadte for Danmark, maatte hurtig tilveiebringe en stor Indtægt for Statskassen. Men, medens der med Hensyn til de øvrige Afgifter, som Forordningen omhandler, har været foretaget Forandringer, hvorved Maalestøkken er bleven bedre og ligeligere, har Bygningsafgiften nu hvilet paa det samme daarlige Grundlag i 70 Aar, uden at der er stet Forandringer deri. Navnet Bygningsafgift er jo i Drigt et meget urigtigt Navn paa denne Skat, thi, som Forordningen siger, hviler Afgiften ikke paa Bygningssejendommen, men paa Benyttelsen, paa Nytten og Brugten af Rummet inde i Huset. Den har i denne Henseende nogen Lighed med Brændevinsafgiften, som for Dieblirket hviler paa Rummet, medens ogsaa den helst burde hvile paa det Udbytte, der kommer af Rummet. Det Udbytte, der faas af Bygningsrummet, spiller en meget lille Rolle ved Fasttættelsen af Bygningsafgiften. Det er i Kjøbenhavn Arealet alene og i Kjøbstæderne og paa Landet Arealet plus Assurancesummen, der bestemmer Bygningsafgiftens Størrelse. At der derved maa fremkomme ganske overordentlige Uligheder, kan jo ikke undgaa Nogens Opmærksomhed, og det er jo derfor glædeligt, at den høitagtede Finansminister i denne Tid er beskæftiget med at søge at forbedre Lovgivningen i denne Henseende, hvorved der tillige sker Opfyldelse af et Duffe, der fra Kjøbstadkommissionens Side har været næret om, at Bygningsafgiften ligesom Hartkornsafgiften og Gammelstatten maatte blive fixeret, og at den da maatte blive fordelt paa samtlige Kjøbstæder efter det Folketal, Kjøbstæderne nu have, med det Beløb, som Bygningsafgiften udgjorde for samtlige Kjøbstæder i 1857 eller, som nogle have ment, i 1844.

Det forekommer ogsaa mig, at det vilde være meget ønskeligt, om en saadan Ordning kunde finde Sted, hvorved Kommunerne kunde fordele denne Afgift ved en Ligning efter den Nytte og Brug, som Bedkommende havde af sin Eiendom.

Med Hensyn til de første 3 Paragrafer i Loven vil det høie Thing se, at Udvalget ikke har fundet Anledning til at stille Ændringsforslag eller i Betænkningen fremsætte Bemærkninger. Udvalget, som blev nedsat af det høie Thing, maatte ansæ det for at være sin Opgave ikke blot at afgive Betænkning over Lovforslaget, men ogsaa at afgive den saa hurtig, at man ikke lagde Lovens Gjennemførelse nogen Hindring i Veien paa Grund af det sene Tidspunkt, hvori den er kommen til os. Med Hensyn til de enkelte Paragrafer ser jeg heller ikke, at der egentlig var Anledning til at udtale sig nærmere, i alt Fald hvad §§ 1 og 2 angaar. Kun med Hensyn til § 3 skal jeg blot bemærke, at det er sagt mig, at det kunde medføre Bausfælgigheder at udfinde, hvorledes Forsikringsværdien skal bestemmes i det Tilfælde, at Bedkommende, hvad der efter den senere Lovgivning er Tilfældet baade paa Landet og i Kjøbstæderne, enten forlanger sin Bygning asureret til en mindre Sum end dens Vurderingssum, eller maatte slet ikke forlange Bygningen asureret. Det kan jo blive en frivillig Sag, om Noget vil have sin Bygning asureret eller ikke, naar han ikke er bunden ved Pantstætning eller deslige. Med Hensyn til dette Punkt forekommer det mig ikke, at der vil opstaa større Bausfælgigheder ved dette Lovforslag end dem, der allerede ere tilfede under den nuværende Lovgivning; thi vi have jo ogsaa nu Steder, hvoraf der ikke svares Bygningsafgift, og den Omstændighed, at man altsaa forhøier den Assurancesum, som nu er fri for at svare Bygningsafgift, vil ikke forandre Sagen. Saaledes som Loven for Landet af 4de Marts 1857 er affattet, er det Tilfælde jo allerede tilfede, at Bedkommende kan forlange sin Bygning ansat til Assurance efter en Sum, som er mindre end Taxationssummen. Men er Taxationssummen større end Forsikringssummen, maa Bygningsafgiften rette sig efter Taxations-